

פרשׂתָרֶת דָּשָׁן

שׁוּם מִקְרָא וְאַחֲד תְּרַגּוּם
הַזָּהָג לְאוֹמְרוֹ בַּיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרִשָּׂת בְּשָׁלָחּ
לְסֻעָּלה גְּדוּלָה לְפָרִיעָה
כְּשֻׁבָּא לְסֻפָּה קָבֵשׁ
הַרְהָה קָרְבֵּן מַעַם מַעַל עַרְיוּב זְיַעַן אָ

חכמיינו ז"ל אמרו (פרישה ותשב"ע בשם הירושלמי) כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יתמעטו מזונתו וכ' הבהא"ט, ויכול לומר פרשת המן אפילו בשבת, וכ' הפסיקים שהתפלות על הפרנסה לא יאמר בשבת:

יהי רצון מלפנייך יי' אלהינו ואלקי אבותינו שתומין פרנסתך לבל עמק בית ישראל ופרנסת אנשי ביתך בכללים. בנהת ולא בצעיר בכבוד ולא בבווי בחתור ולא באפור כדי שעמל לעבוד עבדתך וללמוד תורתך במו שונת לאבותינו מון במדבר הארץ ציה וערבה:

וזיאמר יי' אל משה הנני ממיטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביזמו למן אנפנו הילך בתורתך אם לא: זיאמר יי' אל משה הנני ממיטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם וילקטו דבר יום ביזמו למן אנפנו הילך בתורתך אם לא: ניאמר יי' למשה זה אני מחייב לך לבון לך מא כון שבטי ויפקעו עמה וילקתו פתנים يوم ביוםיה כדי לדון לאנפנו היהכון באורייתך אם לא:

והיה ביום הששי והכירנו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו يوم יום: והוא ביום הששי והכירנו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו يوم יום: ויהי ביום שתייה ויתקנין ית הדעתון ויהי על תרין על דילקטון יום יום:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרָב וַיַּדְעָתֶם כִּי יְהוָה הָזִיא אֶתְכֶם מִפְּרָץ מִצְרָיִם:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרָב וַיַּדְעָתֶם כִּי יְהוָה אֶתְכֶם מִפְּרָץ מִצְרָיִם: נִאֲמֵר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל בְּרִכְמָשָׁא וַתַּדְעָנוּ אֲרֵי יְהוָה אֱפֻק יְתַבּוּ מִאֲרָעָא דְּמִצְרָיִם:
וּבְקָר וַرְאֵתֶם אֶת בָּבּוֹד יְיָ בְּשָׁמְעוֹ אֶת תְּלִגְתִּיכֶם עַל יְיָ וְנַחַנְנוּ מָה כִּי תַּלְינֵנוּ עַלְינָנוּ: וְנַקְר
וַרְאֵתֶם אֶת כָּבּוֹז יְיָ בְּשָׁמְעוֹ אֶת תְּלִגְתִּיכֶם עַל יְיָ וְנַחַנוּ מָה כִּי תַּלְינֵנוּ עַלְינָנוּ: וּבְצִפְרָא וְתַחַווֹן יְתַקְרָא דִּין בְּדַשְׁמִיעָן
(קְרֻמוֹהָ) יְתַתְּרַעֲמֹתְכֶן עַל מִימְרָא דִּין וְנַחַנָּא כִּי אֲרֵי אַתְּרַעֲמַתָּנוּ עַלְינָנוּ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בַּתְּה יְיָ לְכֶם בְּעָרֶב בְּשָׂר לְאַכְל וְלָחֶם בְּבָקָר לְשָׁבָע בְּשָׁמְעָן יְיָ אֶת תְּלִגְתִּיכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִים עַלְיוֹ וְנַחַנְנוּ מָה לֹא עַלְינָנוּ תְּלִגְתִּיכֶם כִּי עַל יְיָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בַּתְּה
בְּשָׂר לְאַכְל וְלָחֶם בְּבָקָר לְשָׁבָע בְּשָׁמְעָן יְיָ אֶת תְּלִגְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִים עַלְיוֹ וְנַחַנוּ מָה
לֹא עַלְינָנוּ תְּלִגְתִּיכֶם כִּי עַל יְיָ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בַּדְוִתָּנוּ יְיָ לְמִיכָּל וְלְחַמָּא בְּצִפְרָא לְמִסְבָּע בְּדַשְׁמִיעָן קָדָם יְיָ יְתַתְּרַעֲמֹתְכֶן
דִּין אַתָּה מַתְּרַעֲמֵין עַלְוָה וְנַחַנָּא מֵא לֹא עַלְינָא תְּרַעֲמֹתְכֶן אַלְתוֹן עַל מִימְרָא דִּין:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרָבוּ לִפְנֵי יְיָ כִּי שָׁמַע אֶת
תְּלִגְתִּיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְנוּ לִפְנֵי יְיָ כִּי שָׁמַע אֶת תְּלִגְתִּיכֶם: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֶתְרַעֲמֵין לְכָל בְּנֵתָה דְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבוּ קָדְמָה יְתַתְּרַעֲמֹתְכֶן:
וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְנֵן אֶל הַמִּדְבָּר וְהַעֲבֵד בְּבָבָד יְיָ גְּדוֹלָה בְּעָנָן: וַיֹּאמֶר
קְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּפְנוּ אֶל הַמִּזְבֵּח וְהִנֵּה כָבּוֹז יְיָ וַיָּרָא בְּעָנָן: וְתֹהַה בְּדַמְלֵיל אַהֲרֹן עַמְּדֵן
בְּנֵתָה דְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְּפָנֵי לְמִדְבָּר וְהָא יְקָרָא דִּין אַתְּגָלִי בְּעָנָן:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר: וּמְלֵיל יְיָ עַמְּשָׁה לְמִימְרָא:

שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלוּנָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דָבָר אֲלֵהֶם לְאָמֵר בֵּין הָעֲרָבִים תָּאַכְלֵוּ בְּשָׂר וּבְבָקָר
תְּשַׁבְּעוּ לָהֶם וַיַּדְעָתֶם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהִיכֶם: שְׁמַעְתִּי אֶת תְּלוּנָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גָּבָר אֲלֵהֶם לְאָמֵר בֵּין הָעֲרָבִים
תָּאַכְלֵוּ בְּשָׂר וּבְבָקָר תְּשַׁבְּעוּ לָחֵס וַיַּעֲתֵף כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהִיכֶם: שְׁמַעְתִּי קָדְמִי יְתַתְּרַעֲמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵיל עַמְּדוֹן
לְמִימְרָא בֵּין שְׁמַשְ׀אָה תִּכְלֹן בְּסָרָא וּבְצִפְרָא תְּשַׁבְּעוּ לְחַמָּא וַתַּדְעָנוּ אֲרֵי אָנָּא יְיָ אֱלֹהָנוּ:

וַיֹּאמֶר יְיָ בְּעָרֶב וַתַּעַל הַשְּׁלֹּו וַתְּכַס אֶת הַמִּחְנָה וּבְבָקָר הִזְהָה שְׁכַבְתָּה הַטָּל סְבִיב לְמִחְנָה: וַיֹּאמֶר
בְּעָרֶב וַתַּעַל הַשְּׁלֹּו וַתְּכַס אֶת הַמִּחְנָה וּבְבָקָר הִזְהָה שְׁכַבְתָּה הַטָּל סְבִיב לְמִחְנָה: וְתֹהַ
יְתַתְּרַעֲמֹת בְּצִפְרָא וְבְגִיר הַטָּל וְהַנָּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר ذָק מִיחְסָפֵס ذָק כְּכָר עַל הָאָרֶץ: וְתַעַל שְׁכַבְתָּה הַטָּל
וְהַנָּה עַל פְּנֵי הַמִּזְבֵּח ذָק מִיחְסָפֵס ذָק כְּכָר עַל הָאָרֶץ: וְסִלְיקָת סְלִיָּו וְתַחַת

וְתַחַת מִשְׁרִתָּא וּבְצִפְרָא חֹות נִתְחַת טָלָא סְחוֹר סְחוֹר לְמִשְׁרִתָּא:

וְתַעַל שְׁכַבְתָּה הַטָּל וְהַנָּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר ذָק מִיחְסָפֵס ذָק כְּכָר עַל הָאָרֶץ: וְתַעַל שְׁכַבְתָּה הַטָּל
וְהַנָּה עַל פְּנֵי הַמִּזְבֵּח ذָק מִיחְסָפֵס ذָק כְּכָר עַל הָאָרֶץ: וְסִלְיקָת סְלִיָּו וְתַחַת

דָעֵד בְּגִיר בְּגִילְדָא עַל אָרְעָא:

וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִאֲמֵר אֶל אֲחֵינוּ אֶל אֲחֵינוּ מִן הָאָדָם כִּי לֹא יְדַעַּו מָה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
הָאָדָם הַלְּחֵם אֲשֶׁר נָתַן יְיָ לְכֶם לְאַכְלָה: וַיֹּאמֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִאֲמֵר אֶל אֲחֵינוּ מִן
הָאָדָם כִּי לֹא יְדַעַּו מָה הוּא אֲלֵיכָם הַלְּחֵם לְאַכְלָה: וְתֹהַה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרָה גָּבָר לְאַחֲרֵי מִנְאָה אֲרֵי
לֹא יְדַעַּו מָה הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְהָזָן הָאָדָם לְחַמָּא דִּין יְיָ לְכָל מִימְלָא:

זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לְקֹטוֹ מִפְנֵנוּ אֲיַשׁ לְפִי אֲכָלוּ עַזְמָר לְגַלְגָּלָת מִסְפָּר נִפְשָׁתִיכֶם אֲיַשׁ
לְאַשְׁר בְּאַהֲלוֹ תַּקְהֹן: זֶה הַגָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לְקֹטוֹ מִפְנֵנוּ אֲיַשׁ לְפִי אֲכָלוּ עַזְמָר לְגַלְגָּלָת מִסְפָּר נִפְשָׁתִיכֶם אֲיַשׁ
לְאַשְׁר בְּאַהֲלוֹ תַּקְהֹן: זֶה הַגָּבָר לְפִקְדֵּן יְיָ לְקֹטוֹ מִנְיָה גָּבָר לְפִום פִּיכְלָה עַמְּרָא לְגַלְגָּלָת מִנְנָן נִפְשָׁתִיכֶן
גָּבָר לְדִי בְּמִשְׁבְּנִיה תִּסְבּוֹן:

ניעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעית: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעית:
יעבדו בן בני ישראל וילקטו האסני וראזער:
ニימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעית לא החסיר איש לבן ליקטו: וימזו בעמר
ולא העדיף המרבה והממעית לא החסיר איש לבן אכלו ליקטו: וכל בעמר ולא אחר האסני וראזער לא חסיר
גבר לפום מיכליה ליקטו:

ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנה עד בקר: ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנה עד בקר:
ויאמר משה להן אנש לא ישאר מניה עד צפרא:

ולא שמעו אל משה נותרו אנשים ממנה עד בקר נירים תולעים ניבאש ניקצף עליהם
משה: ולא שמעו אל משה נותרו אנשים ממנה עד בקר נירים תולעים ניבאש ניקצף עליהם מען
משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחש ריחשא סרי ורנו עליהן משה:
וילקטו אותו בבקר איש בכפי אכלו ותם השמש ונמים: וילקטו אותו בבקר בבקר איש בכפי
אכלו וחס השמש ונמים: וילקטו יתיה באפר באפר גבר לפום מיכליה ומה דמישtar מניה על אפי תקלא בד
חמא עליה שמשא פשר:

ויהי ביום הששי ליקטו לחם משנה שני העמר לאחד ניבאו כל נשאי הגדה וגידי
למשה: ויהי ביום הששי ליקטו לחם משנה שני העמר לאחד וילאו כל נשאי הגדה וגידי למשה: נהזה ביומא
שתי אתה ליקטו לחם על תרין תרין אמרין לחד ואתה כל רבבי בנשתא ותויאו למשה:
ויאמר אליהם הוא אשר דבר כי שבתון שבת קדש לי מהר את אשר האפו אף זאת
אשר תבשלו בשלו ואת כל העדר גינויו لكم למשמרת עד הבקר: ויאמר אליהם הוא אשר
זבר כי שבתון שבת קדש לי מהר את אשר תאפו אף ואת אשר תנשלו בשלו ואת כל העדר הינו לךם
למשמרת עד הבקר: ויאמר להן הוא די מליל כי שבתא שבת קודש קדם כי מהר ית די איזון עתידין למפה
אפו וית די איזון עתידין לבשלו וית כל מותרא אגנו לבון למטרת עד צפרא:

ויניחו אותו עד הבקר באשר צוה משה ולא הבאиш ורפה לא היה בז: ויניחו אותו עד הבקר
כאשר צוה משה ולא הבאиш ורפה לא היה בז: ואגנו יתיה עד צפרא במא דפקוד משה ולא סרי וריחשא
לא הנה ביה:

ויאמר משה אבלחו היום כי שבת היום לא תמצאה בשדה: ויאמר משה אכלחו
היום כי שבת היום לא תמצאה בשדה: ויאמר משה אבלחו יומא דין קדם כי
יומא דין לא תשכניה בתקלא:

שששית ימים תלקתו וביום השבעה שבת לא יהיה בז: ששת ימים תלקתו וביום השבעה שבת לא
יהיה בז: שבת יומין תלקטיה וביום שביעאה שבתא לא יהיה ביה:

ויהי ביום השבעה יצאו מן העם ליקט ולא מצאו: ויהי ביום השבעה יצאו מן העם ליקט ולא
מצאו: נהזה ביומא שביעאה נפקו מן עמי למלקט ולא אשכח:

ויאמר כי אל משה עד אנה מאנכם לשמר מצותי ותורתני: ויאמר כי אל משה עד אנה מאנכם
לשמר מצותי ותורתני: ויאמר כי למשה עד אימתי איזון מסרבין למטר פקידי ואוריתי:

ראו כי כי נתן לכם השבת על בן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומיים שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממוקמו ביום השבעה: ראו כי כי נטו לכם השבת על בן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
יומיים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממוקמו ביום השבעה: חז ארי כי יקב לבון שבתא על בן הוא יהב לבון
ביומא שבתאתה להם תרין יומין תיבו אנש תחותה לא יפוק אנש מאטירה ביומא שביעאה:

וַיִּשְׁבֹּטו הָעָם בַּיּוֹם הַשְׁבֵיעִי: וַיִּשְׁבֹּטו הָעָם בַּיּוֹם הַשְׁכִיעִי: וְנַחַת עַמָּא בְּיוֹמָא שְׁבֵיעָה:
וַיִּקְרָאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהִיא בָּרוּעַ גָּד לְבָנָו וַיְטַעַמוּ בְּצִפְיָה בְּדֶבֶשׂ: וַיִּקְרָאוּ בֵית
יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהִיא בָּרוּעַ גָּד לְבָנָו וַיְטַעַמוּ בְּצִפְיָה בְּדֶבֶשׂ: וַיִּקְרָאוּ בֵית
גָּד אֶת חֹרֶב וַיְטַעַמְהָה בְּאַסְפְּרִיטוֹן בְּדֶבֶשׂ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלְּאָה הַעֲמָר מִפְנֵו לְמִשְׁמָרָת לְדָرְתֵיכֶם לְמַעַן יְרָא
אֶת הַלְּחֵם אֲשֶׁר הָאֲכָלְתִי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר בְּהַזִּיאִי אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה
הַזְּכָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ מִלְּאָה הַעֲמָר מִפְנֵו לְמִשְׁמָרָת לְדָרְתֵיכֶם לְמַעַן יְרָא אֶת הַלְּחֵם אֲשֶׁר הָאֲכָלְתִי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר
בְּהַזִּיאִי אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִן וְהִנֵּה לְפָנֵי יְהוָה
דִּיחָנוּ יְתִחְמָא דִי אָוְלִית יִתְכּוֹן בְּמִדְבָּרָא בְּאַפְקָוִתִי יִתְכּוֹן מִאָרֶץ דִּמְצָרִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְחْ צְנַצְתָּא אֶת הַעֲמָר מִלְּאָה כְּלֵי
לְמִשְׁמָרָת לְדָרְתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְחْ צְנַצְתָּא אֶת הַעֲמָר מִן וְהִנֵּה
לְמִשְׁמָרָת לְדָרְתֵיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סְבָבָלָה תְּדָא וְהַב תִּמְנוּ כְּלֵי עַמְּרָא בֵּין
לְדִירָכֶן:

בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְיִתְחַחֵה אַהֲרֹן לְפָנֵי הַעֲדָת לְמִשְׁמָרָת: כְּאֶשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְיִתְחַחֵה
אַהֲרֹן לְפָנֵי הַעֲדָת לְמִשְׁמָרָת: בְּמַא דִי פָקִיד יְיָ לְמִשְׁה וְאַגְּנֻעָה אַהֲרֹן קְדֻם סְהִוִּתָּא לְמִטְרָא:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אֶרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אָרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת הַמֶּן אָכְלוּ עַד
בָּאָם אֶל קֶצֶח אָרֶץ בְּגָעָן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אֶרְבָּעִים שָׁנָה עַד בָּאָם אֶל אָרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת הַמֶּן אָכְלוּ
עַד בָּאָם אֶל קֶצֶח אָרֶץ בְּגָעָן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ יְתִמְאָה אֶרְבָּעִין שָׁנִין עַד דִּמְיִתְהָוֹן לְאָרֶץ יִתְבָּתָא יִתְבָּתָא יְתִמְאָה
אָכְלוּ עַד דָּאָתוּ לְסִיפֵּי אָרֶץ דִּבְגָעָן:
וְהַעֲמָר עַשְׁרִית הָאִיפָה הוּא: וְהַעֲמָר עַשְׁרִית הָאִיפָה הוּא: וְעַמְּרָא תְּדִמְנוּ עַסְרָא בְּתַלְתָּא סָאִין הוּא:

תפלה על הפונסה:

אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדָק אֶתְכָּה עֲשִׂית אֶת הַשְּׁמִים וְשֵׁם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עַלְיהָ חִימִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה
מִתְחַי אֶת בָּלָם וְאַתָּה הוּא שְׁעַשְׂתָּא נְסִים וְגַפְלָאֹת גָּדוֹלָות תְּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גָּם בְּמִדְבָּר הַמִּטְרָת לְהָם לְהָם מִן
הַשְּׁמִים וּמִצְור הַחַלְמִישׁ הַזֹּאת לְהָם מִים וְגַם נִתְתַּת לְהָם בְּלֵצְרִיכָּה שְׁמָלוֹתָם לֹא בְּלַתָּה מַעֲלִיָּהָם בְּנִירְמִיךְ
חַרְבִּים וּבְחַסְדִּיךְ הַעֲצּוּמִים תְּזַוְּגָנוּ וְתְפִרְגָּסָנוּ וְתְכַלְבָּלָנוּ וְתְסַפֵּיק לְנוּ בְּלֵצְרִיכָּנוּ וְצְרִיכָּנוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְּרוּבִים
בְּמַלְוִי וּבְרִוִּיחָ בְּלֵי מְרִח וְעַמְּלִיל גָּדוֹל מִתְחַת יְדֵךְ חַנְקִיהָ וְלֹא מִפְתָּח יְדֵי בָּשָׂר וְדָם:

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהִי אֱבֹוטִי שְׁתַבֵּין לִי וְלֹא נִשְׁיָּא בְּוֹתִי בְּלֵי מִתְסּוּרָנוּ וְתַזְמִין לְנוּ בְּלֵי צְרִיכָּנוּ לְכָל יוֹם וַיּוֹם
מִתְחַיָּנוּ דִי מִתְסּוּרָנוּ וְלֹכֶל שְׁעָה וְשֵׁעה מִשְׁעוֹתֵינוּ דִי סְפּוּקָנוּ וְלֹכֶל עַצְם מַעֲצָמֵינוּ דִי מִתְחַיָּנוּ מִידָּךְ הַטּוֹבָה
וְהַחֲבָה וְלֹא בְּמַעְוט מִפְּعָלָנוּ וְקֹצֵר חַסְדָּנוּ וְמַעֲזָר גַּמְולָתֵינוּ וְיְהִי מְזֻונָּתִי וְמְזֻונָּתִי אֲנָשִׁי בֵּיתִי וְרָעִי וְרָעִי
וְרָעִי מִסּוּרִים בְּיַדְךְ וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וְדָם:

בְּזַמָּוֹר לְדִידָּךְ יְיָ רֹועִי לְאַחֲרֶךָ: בְּגָנוֹת רְשָׁא יְרִבְצָנָי. עַל מַיִם מְנוֹהָת יְנַחְלָנִי: נְפָשִׁי יְשַׁׁובָב. יְנַחְנִי בְּמַעְגָּלִי צְדָקָה
לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אַלְכָּק בְּנִיא צְלָמָות לֹא אִירָא רָע. כִּי אַתָּה עַמְּדִי. שְׁבָטָךְ וּמִשְׁעַנְתָּךְ הַמָּה וְנַחֲמָנִי: תַּעֲרֵךְ לְפָנֵי
שְׁלָחֵן גָּדָר צְוָרִי. דְּשַׁנְתָּא בְּשַׁמְּן רָאשֵׁי כּוֹסֵי רָוִוחָ: אָךְ טָוב וְחַסְדָּר יְרִהְפָּנִי בְּלֵי יְמִי תְּיִי. וְשַׁבְּתָא בְּבֵית יְיָ לְאַרְךָ
בְּמִים: